

عنوان مقاله:

اثربخشی مداخله مبتنی بر روانشناسی مثبت نگر بر خودکارآمدی و فاجعه پنداری درد در بیماران مبتلابه درد مزمن شهر اصفهان

محل انتشار:

اولین کنفرانس ملی پژوهش های نوین ایران و جهان در روانشناسی و علوم تربیتی، حقوق و علوم اجتماعی (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

سپیده لطیفی - کارشناسی ارشد روانشناسی بالینی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد اصفهان (خوراسگان)، اصفهان، ایران

غلامرضا منشی - دانشیار گروه روانشناسی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد اصفهان (خوراسگان)، اصفهان، ایران

خلاصه مقاله:

هدف پژوهش حاضر بررسی اثربخشی مداخلات روانشناسی مثبت نگر بر خودکارآمدی درد و فاجعه پنداری در بیماران مبتلابه درد مزمن بود. این پژوهش از نوع پژوهش نیمه آزمایشی با طرح پیش آزمون - پس آزمون با گروه گواه و دوره ی پیگیری 45 روزه است. جامعه آماری پژوهش شامل کلیه بیماران مبتلابه درد مزمن (فیبرومیالژیا، آرتروز، اسکروز چندگانه و سرطان) مراجعه کننده به مراکز مغز و اعصاب و ارتوپد شهر اصفهان در پاییز و زمستان سال 1394 بودند که از بین آنها 30 نفر به طور در دسترس انتخاب و به طور تصادفی در دو گروه آزمایش و گواه گمارش شدند هر گروه 15 نفر). گروه آزمایش طی 8 جلسه 90 دقیقه ای مداخلات روان شناسی مثبت نگر را تجربه کردند (س لیگمن، 2006 ، درحالیکه گروه گواه هیچ مداخله ای دریافت نکردند. آزمودنیها به وسیله پرسشنامه های فاجعه پنداری درد (سا لیوان و همکاران 1995) و خودکارآمدی درد (نیکولاس 1989 در سه مرحله ی پیش آزمون، پس آزمون و پیگیری مورد ارزیابی قرار گرفتند. تحلیل دادهها با روش تحلیل واریانس با اندازه گیریهای مکرر نشان داد که مداخلات روان شناسی مثبت نگر بر خودکارآمدی درد و فاجعه پنداری درد در بیماران درد مزمن اثربخش بوده است) $OP / 0001 =$ (و این اثر در طی زمان پایداری خود را حفظ نموده است $OP / 0001$

کلمات کلیدی:

درد مزمن، فاجعه پنداری درد، خودکارآمدی درد، روانشناسی مثبت نگر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/693083>

